

Трепна сърцето на Златноелечко

Трепна нещо в сърцето щурчово и светът стана още по-хубав. И това - защото сърцето му подскокна, когато видя Щурка да танцува с калинките. И те бяха красиви, но Златноелечко забеляза само нея. И започна да говори: - „Щурка това, Щурка онова”!

После усети, че крачетата сами го водят към чимшира. А вътре живееше, кой? Щурка...! Обикаля нашият дома й, стареа се да не обърка някоя нота. Разхожда се само по елече, дори когато вечер стане по-хладно. Забеляза Щурка, че Златноелечко се върти наоколо и един ден го покани:

–Заповядай, да похапнем листенца от чимшира!

–Благодаря, с удоволствие!

Влезе в къщата на Щурка и излезе неземно щастлив.

–Дъжд и вятър, слънце и небе, тя ме обича! Обича ме!

Скача, скача, скача Златноелечко.

От тук нататък заедно играеха на подскачане-надскачане, заедно ръсиха дъждовни капки от листата...

Да добавим ли, че и заедно мечтаеха?